

Centrul Român de Studii Transculturale - Constanța

„O fereastră către lumea pierdută!”

Scrisoare de Informare: MAI, 2020

Drept răspuns Isus i-a zis: „Ce fac Eu tu nu pricepi acum, dar vei pricepe după aceea.”

Ioan 13:7

Imediat după revoluția din 1989, în orașele mari din România, în care s-au lansat focuri de armă împotriva civililor, au fost raportate numeroase cazuri de oameni care nu și-au revenit din șocul experimentat în zilele sângeroase în care s-a luptat pentru eliberarea țării de sub regimul comunist. Anul trecut, la treizeci de ani de la revoluție, am întâlnit o tânără interesată de misiunea transculturală, dar aflată în imposibilitatea de a pleca de acasă, pentru că, îmi spunea ea: „am responsabilitatea legală de a-l îngriji pe tata, care a rămas șocat de la revoluție.” Wow, treizeci de ani trăiți în șoc! Câtă durere și câtă pierdere!

În cartea *Discipline învățate în afara carosabilului*, autorul Earl Creps vorbește despre faptul că orice schimbare bruscă produce un șoc, însă, trăirea în stare de șoc vine cu un consum uriaș de energie, drept pentru care acceptarea schimbării devine o posibilitate, cel puțin în două moduri. În primul rând, Creps vorbește despre **acceptarea negativă**, prin care omul înfruntă realitatea că o anumită activitate nu se mai poate desfășura la fel. Acceptarea negativă precede **acceptarea pozitivă**, care reprezintă procesul inconfortabil de a lăsa adevărul să genereze noi strategii de a face aceeași activitate într-un mod total diferit decât în trecut. Fără faza negativă a acceptării, faza pozitivă a acceptării ar fi împiedicată să se concretizeze vreodată.

Pe fondul pandemiei generate de virusul SARS-CoV-2, din data de 10 martie am experimentat și la școala de misiune șocuri, acceptări negative și acceptări pozitive. Este adevărat că nu pricepem încă deplin cum folosește Dumnezeu această pandemie pentru împlinirea planurilor Sale eterne, nici nu putem încă defini modul în care se va „re-inventa” școala noastră în acest proces, dar nădăjduim că Dumnezeu ne va oferi harul de a pricepe vremurile și de a ști ce trebuie să facem ca școală în „noul normal” în care am intrat deja.

Criza a scos anul I din campus!

Pentru studenții de anul I, ziua de 09 martie a fost ziua de post și rugăciune pentru călătoria de misiune pe termen scurt în Grecia. A fost o zi cu mesaje încurajatoare și cu oportunitatea specială de a lua **Cina Domnului**, încredințând planul călătoriei în Mâna lui Dumnezeu. Însă, după ce și-au făcut bagajele și sandwich-urile,

în seara de **10 martie**, la doar zece ore înainte de a pleca la drum, studenții au primit vestea că **se anulează călătoria spre Grecia**, pentru că guvernul elen a hotărât închiderea școlilor și restricționarea celor mai multe activități umanitare din taberele de refugiați. Acesta a fost un șoc puternic, care ne-a oprit în loc pentru câteva ore, timp în care am evaluat activitatea școlii pe timpul pandemiei.

Ziua de 11 martie a fost ziua în care s-au închis școlile și în România, iar în urma ședințelor cu echipa și cu cei din Consiliul Director, am decis că este cel mai înțelept să sistăm și noi cursurile la campus și să-i trimitem pe studenți acasă. După șocul provocat de anularea călătoriei de misiune, vestea că trebuie să părăsească și campusul i-a adus pe studenți la o acceptare negativă, pentru că, deodată, ei s-au văzut scoși din locul care le devenise ca o a doua casă și ajunși în faza în care visul lor de pregătire pentru misiune parcă se năruia. Dar, în doar două zile, am lucrat la un model de predare a cursurilor prin conferință video, folosind platforma Zoom și studenții au fost invitați din nou să fie împreună în **sala de clasă electronică**. După o săptămână de cursuri, Crina G., studenta de anul I, declara: „predarea on-line este o experiență nouă, atât pentru noi ca studenți, cât și pentru școală, însă Domnul ne-a pus la dispoziție tehnologia cu ajutorul căreia încercăm să fructificăm timpul acesta. Sunt mulțumitoare Domnului meu pentru că putem continua pregătirea în acest mod, dar și pentru că El a ales să ne învețe încă de pe acum faptul că trebuie să fim flexibili pentru a birui în lucrare.” Această declarație poartă valențele pozitive ale acceptării la care au ajuns studenții. Însă, fără schimbările bruște prin care am trecut, nu am fi ajuns așa de repede la o experiență atât de frumoasă cu predarea on-line. **Ileana-Ina Hrișcă, Director Executiv**

Prin criză am adoptat noi strategii de echipare!

Ziua de 16 martie 2020, zi în care România oficial a intrat în „Stare de urgență”, a fost și ziua în care **școala a început predarea cursurilor on-line**. Am avut privilegiul să inaugurez această nouă etapă din istoria CRST predând studenților din anul I cursul de „Evangheologie” prin intermediul platformei Zoom.

De atunci au trecut deja două luni în care diferiți profesori au predat online atât studenților de anul I cât și celor de anul II. Ceea ce anticipăm că vom folosi pentru

doar două sau patru săptămâni, a ajuns să devină modelul de echipare a studenților pentru restul semestrului. Situația aceasta deschide o oportunitate extraordinară și pentru misionari de a participa la unele cursurile chiar din țările în care slujesc. De asemenea, tineri români cu interes pentru misiune, au profitat de cursurile on-line și au experimentat, cel puțin pentru o săptămână, ce înseamnă să te pregătești pentru misiune transculturală. Încurajăm pe cât mai mulți să acceseze binecuvântarea de a participa la cursurile on-line! **Florin Duciuc, Decan Academic**

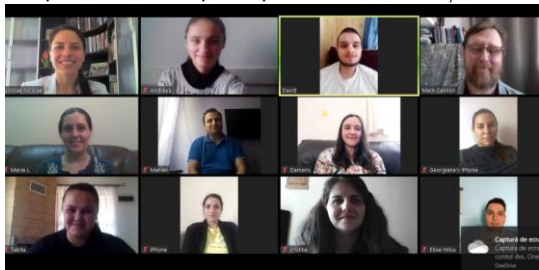
În criză realizăm că este mai greu să nu fie frații laolaltă!

În vreme de criză Evanghelia continuă să răsune, slujirea nu încetează, școala creștină nu se oprește. Dimpotrivă, de cele mai multe ori, conjuncturile dificile au fost un teren fertil pentru sămânța Evangheliei, pentru lărgirea împărăției lui Dumnezeu. Ca pretutindeni în lume, și la CRST pastorația s-a făcut prin telefon sau online, pe diferite platforme de comunicare. Îi mulțumim lui Dumnezeu că toți studenții noștri au fost protejați de noul coronavirus și atât ei cât și familiile lor traversează criza plină de

Încredere și speranță. Am continuat în această perioadă să **postim în ziua de miercuri** și să **ne întâlnim on-line pentru câte o oră de rugăciune**, atât miercurea, la finalul zilei de post, cât și vinerea când mijlocim pentru misionari, pentru popoare și pentru mântuirea musulmanilor. Dar nu-i tot la fel. **E mai greu să nu fie frații laolaltă**. Nu putem cânta când suntem on-line, se face disonanță, nu ne putem ruga în comun decât cu microfoanele închise, uneori semnalul unora dintre noi se întrerupe. Dar învățăm să căutăm noi soluții, să adaptăm mesajul pentru formule noi, să prețuim ceea ce înainte ni se părea atât de normal și parcă să îi înțelegem puțin mai bine pe frații noștri care, în condiții mult mai grele, s-au rugat cu perne în geam, cu ușile închise, doar mișcându-și buzele fără să facă niciun zgomot, din pricina restricțiilor și al prigonitorilor lor. Desigur că această pandemie care va reseta societatea noastră în toate compartimentele ei, poate provoca schimbări și în viitorul format al școlii noastre, în metodele de echipare a viitorilor misionari. Vă cerem să mijlociți în rugăciune ca acest întreg proces să fie sub directa călăuzire a Duhului Sfânt!

Iacob Nicolae, Pastor de Campus

Criza împiedică anul II să mai revină la campus!

Dacă studenții de anul I au trăit sentimente mixte când au fost nevoiți să plece de la campus, studenții de anul II trăiesc sentimente mixte din cauza faptului că este posibil să nu se mai întoarcă deloc ca și studenții la campus. Ei nu s-au mai văzut din decembrie. Abia au așteptat să povestească experiențele de misiune avute în Bangladesh, Irak, Tadjikistan, Kazakhstan, Uganda și Turcia. Pe bună dreptate, se simt văduviți de părtășia pe care obișnuiau să o aibă la

devoționale, la cursuri și chiar când efectuau sectoarele. Cum își vor finaliza lucrările de diplomă? Va fi posibilă festivitatea de absolvire? Este prielnic momentul pentru acreditare și pentru plecarea în misiune? Posibilele răspunsuri la aceste întrebări lasă să se vadă că cei mai mulți studenți de anul II sunt încă în faza negativă a acceptării noului mod de a face școală sau misiune. Să ne rugăm ca Domnul să le ofere pace, nădejde și harul de a urca pe înălțimile lor, așa cum și profetul Habacuc a făcut ... **chiar dacă aceste schimbări îi afectează foarte mult.**

Ileana-Ira Hrișcă, Director Executiv

Un câmp vast de misiune: reflecții în timp de criză!

Atunci când vremurile se schimbă, unele experiențe capătă mai multă valoare. În perioada 27 ianuarie – 10 martie, familia **Marian și Stella B.** și-a desfășurat practica misionară în **Kazakhstan**, unde au putut sluji sub conducerea și mentorarea familiei **Ruslan și Mariana V.**, misionari cu multă experiență. Împreună au slujit în bisericile de casă, Marian l-a ajutat pe Ruslan în proiectele de evanghelizare prin sport în care acesta este implicat, și în proiectele lor sociale. În această țară, dacă în urmă cu doar câțiva ani puteai să-ți împărtășești liber credința cu prietenii sau vecinii, acum nu se mai poate face acest lucru. Știați că în această țară acum este ilegal să deții mai mult de o Biblie în locuință? Faptul că Stella cunoaște bine limba rusă reprezintă un mare avantaj pentru o posibilă implicare pe termen lung în Kazakhstan. De aceea, rugați-vă alături de noi ca Domnul să-i călăuzească pe Marian și Stella în luarea deciziei privind implicarea lor pe termen lung. De asemenea, rugați-vă pentru noi oportunități de slujire în această țară și pentru mai mulți misionari în **Asia Centrală**, cu precădere în fostele republici sovietice.

Florin Ducuic, Coordonator Proiecte de Practică

Criza modifică și implicarea echipei de la campus!

Fotografia alăturată prezintă echipa CRST la data de 02 martie, pictând parcă tabloul cu tema: „liniștea de dinaintea furtunii”. Nu am anticipat atunci că într-un timp scurt aveam să ne confruntăm cu o avalanșă de schimbări!

După ce s-a instalat starea de urgență la nivel național și am realizat că este posibil ca în acest semestru să nu mai avem studenții la campus, am încercat să găsim cele mai potrivite moduri de a ne organiza activitatea de serviciu. Însă, dacă pe domeniul academic am avut activitate zilnică sporită, pe celelalte domenii activitatea a fost mult redusă, sau chiar sistată. Și la acest nivel au fost decizii greu de luat.

Bunăoară, pentru o lună și jumătate am fost nevoiți să apelăm la **șomajul tehnic** pentru patru colegi. **Bucătăreasa, secretara, casiera și administratorul** școlii au trecut prin șocul de a intra în șomaj, șoc pe care l-au experimentat milioane de oameni în această criză, însă nu au rămas acolo și nici la o acceptare negativă. Participarea lor la orele de rugăciune cu studenții și la ședințele echipei a lăsat să se vadă în ei profilul fiilor lui Isahar, înțelegând că în vremurile pe care le trăim unele schimbări au fost și vor fi necesare.

De asemenea, fratele **Iacob Nicolae, pastorul de campus**, ne-a anunțat încă de vara trecută și ne-a amintit și în vacanța de iarnă că dorește să se retragă din slujirea de la CRST odată cu încheierea anului școlar. Constantând că modul în care vom încheia acest an școlar va fi diferit de planurile inițiale, am convenit că este cel mai înțelept ca începând cu data de 01 mai 2020 să încetăm contractul de muncă. Ne-am fi dorit să avem o sărbătoare frumoasă și să-i mulțumim pentru implicarea sa din viețile studenților și din dezvoltarea școlii, însă, restricțiile de carantină ne-au limitat doar la a ne exprima aprecierile on-line, deocamdată.

Știmați parteneri, chiar dacă școala am mutat-o on-line, noi rămânem în misiune și avem MARE nevoie de sprijinul dumneavoastră. Richard Foster spune să meditam asupra evenimentelor din jur „cu ziarul într-o mână și cu Biblia în cealaltă,” iar Earl Cress afirmă că acceptarea pozitivă cere **să practici „realismul sacru”** care înseamnă „abilitatea de a ține adevărul într-o mână și credința în cealaltă. Nici fatalismul, nici optimismul fără minte, nu reprezintă o alternativă acceptabilă. Curajul de a confrunța realitățile incomode cu privire la viață și la lucrare vine din recunoașterea faptului că mâna lui Dumnezeu se manifestă în fiecare realitate.”

Rugați-vă ca Domnul să ne călăuzească în deciziile ce trebuie luate cu privire la încheierea acestui an școlar și cu privire la viitorul școlii!

Cu aleasă prețuire, Bordul de conducere al Fundației Centrul Român de Studii Transculturale:

Gheorghe Rițișan, Rick Cunningham, Ileana Hrișcă, Allan Lind, Daniel-Ioan Bote, Daniel Bujeniță, Daniel Hădărean, Flaviu-Teofil Coman.

Fundația “Centrul Român de Studii Transculturale”, Cod Fiscal: 7892276, Banca BRD, Agenția Eforie Nord, Constanța, Cod SWIFT: BRDEROBU

Coduri IBAN pentru LEI: RO30BRDE140SV42915901400, EUR: RO15BRDE140SV42916201400, USD: RO72BRDE140SV42916031400

Telefon: (004)0241-583.246, (004)0741-159.203 E-mail: secretariat@crst-ct.ro www.crst-ct.ro Poșta: Strada Bujorului Nr. 19, 907015 Agigea, CT